

Να εμπιστευθείς στον Χριστό χωρίς επιφυλάξεις.

π. Συμεών Κραγιόπουλος (†).

Άλλο είναι έτσι γενικά-γενικά να πιστεύεις, να ακούς το Ευαγγέλιο, αν θέλεις, να ακούς τις ακολουθίες, να ακούς τα τροπάρια, και άλλο μέσα στην καρδιά σου – εκεί, εκεί θα γίνει το παν – μέσα στην καρδιά σου όντως να πιστέψεις στον Χριστό, όντως να κοινωνήσεις με τον Χριστό, όντως να σηκώσεις ό,τι επιτρέψει ο Χριστός, να περάσεις και συ, να πάθεις κι εσύ και έτσι να σταυρωθείς μαζί του και να αναστηθείς μαζί του μέσα στην καρδιά.

Ίσως θα χρειαζόταν να πω στο σημείο αυτό ότι, ενόσω μας βλέπει ο Θεός ότι ζούμε έτσι λίγο εξωτερικά, λίγο επιπόλαια, λίγο πάνω-πάνω, απλώς να βολέψουμε την παρούσα ζωή και δεν μας βλέπει να πιστεύουμε αληθινά και να πηγαίνουμε κατόπιν του, μας αφήνει.

Μας αφήνει με την έννοια: δεν βλέπει ότι μπορούμε να συνεργασθούμε μαζί του, ώστε να μας βοηθήσει βαθύτερα και αληθινότερα, για να γίνει και σ' εμάς αυτό που έγινε σ' εκείνον, διότι λέει: «Έμαθεν αφ' ων έπαθε την υπακοήν» (Εβρ. 5:8). Ο Χριστός έμαθε να είναι υπάκουος στον Θεό Πατέρα απ' αυτά που έπαθε. Και λέγαμε κι άλλη φορά, όχι με την έννοια ότι χρεια-

ζόταν να πάθει ο Χριστός για να μάθει την υπακοή στον ουράνιο Πατέρα, όχι. Αλλά ακριβώς μας έδειξε στην πράξη ότι και αυτός καταδέχθηκε να πάθει, για να φανεί ότι μέσα από τα παθήματα κανείς πράγματι υπακούει στον Θεό.

«Έμαθεν αφ' ων έπαθε την υπακοήν». Έτσι λοιπόν έπαθε ο Χριστός, που γιορτάσαμε όλη την Μ. Εβδομάδα τα παθήματά του. Και όπως είπαμε, όχι απλώς σταυρώθηκε, αλλά και χλευάσθηκε και λοιδορήθηκε, τον έπτυσαν, τον κτύπησαν, τον ερράπισαν και πόσα άλλα δεν υπέστη και τελικά σταυρώθηκε και αναστήθηκε.

Όταν δει ο Κύριος ότι κάπως έτσι πιστεύεις, κάπως έτσι θέλεις να τον ακολουθήσεις και αρχίσει να σου έχει εμπιστοσύνη και βλέπει ότι μπορεί να συνεργασθεί μαζί σου, θα επιτρέψει ο ίδιος ο Κύριος να έρθουν έτσι τα πράγματα, να πάθεις, να πάθεις παρόμοια. Όχι τόσο εξωτερικά – που κι αυτά στοιχίζουν – αλλά κυρίως τα εσωτερικά.

Ο άνθρωπος έχει πάθη μέσα του, έχει αμαρτία μέσα του, δεν είναι αστεία. Και αυτά κάθονται έτσι κοιμισμένα, κουκουλωμένα, καμουφλαρισμένα. Ή βγαίνουν εξωραϊσμένα, ας πούμε, ενώ είναι πάθη, βγαίνουν τάχα σαν αρετές κλπ. Και σε βοηθάει ο Θεός να δεις καλά-καλά τι είσαι μέσα σου, να ταπεινωθείς έτσι μαζί του, να φτάσεις στην άκρα ταπείνωση. Ας πούμε, όντως να νιώσεις τι εστί να πάθεις με τον Χριστό, όντως να νιώσεις τι εστί πεθαίνεις με τον Χριστό, όντως να νιώσεις ότι θάπτεσαι με τον Χριστό.

Και έτσι έρχεται η αληθινή ανάσταση και ζεις αναστημένος με τον Κύριο σ' αυτόν τον κόσμο, όσο ο Κύριος έχει ορίσει και όπως ο Κύριος το έχει κανονίσει. Και ζεις με την ελπίδα της αιωνίου αναστάσεως και της αιωνίου αποκαταστάσεως.

Εάν δεν σε δει ο Χριστός έτσι να πιστεύεις, αν δεν σε δει έτσι να θέλεις να τον ακολουθήσεις, σ' αφήνει, διότι δεν αντέχεις, διότι δεν μπορείς να συνεργασθείς, και σ' αφήνει να τα ζεις πάνω-πάνω τα πράγματα. Και γι' αυτό σ' αυτή την περίπτωση απλώς ελπίζεις κάτι να πάρεις από τον Χριστό, από τον αναστάντα Χριστό, απλώς να βελτιώσεις την παρούσα ζωή. Και αυτό σε κάνει να είσαι ο ελεεινότερος πάντων των ανθρώπων (βλ. Α' Κορ. 15:19).

Ενώ εκείνο το οποίο πρέπει να κάνουμε είναι – γι' αυτό είμαστε μέσα στην Εκκλησία, γι' αυτό ακούμε τι μας λέει η Εκκλησία, είμαστε μέσα στη λατρεία, μέσα στα μυστήρια, γι' αυτό, αν θέλετε, λέμε κι αυτά αυτή την ώρα,

για να βοηθηθούμε – να αποφασίσουμε να πιστέψουμε αληθινά στον Χριστό. Και να μην έχουμε οδηγό και κυβερνήτη το δικό μας μυαλό, το οποίο μια μας τα λέει έτσι και μια μας τα λέει αλλιώς. Αλλά να εμπιστευθούμε εντελώς-εντελώς στον Χριστό, χωρίς επιφυλάξεις, χωρίς σκανδαλισμό, “γιατί τα έκανε έτσι, γιατί τα έκανε αλλιώς”. Τα έκανε πολύ καλά, πολύ καλά και όλα είναι πολύ καθαρά και όλα είναι πολύ συγκεκριμένα και δεν μας έχει κρύψει τίποτε.

Όσα χρειαζόταν να κάνει ο Κύριος και όσα χρειαζόταν να μας φανερώσει ο Κύριος, για να πεθάνουμε μαζί του και να αναστηθούμε μαζί του και να κερδίσουμε την αιώνια ζωή, όλα αυτά έγιναν και όλα είναι στη διάθεσή μας μέσα στην Εκκλησία.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου “Σταυροαναστάσιμα”, Β’ έκδοση, Πανόραμα Θεσσαλονίκης 2003, σελ. 299.

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>